

	<p>Objekt: LB 100-as régi szabványú kapcsoló</p> <p>Museum: Postamúzeum Benczúr utca 27. 1068 Budapest +36 1 296 6838</p> <p>Sammlung: Távbeszélő-történeti gyűjtemény (T16)</p> <p>Inventarnummer: POM_T16_99.25.0.</p>
--	--

Beschreibung

Régi szabványú kézi kapcsolású telefonközpont. 5 helyközi és 100 helyi előfizető befogadására alkalmas. Részei a kapcsolózsínórok, a jelelmentő jelfogók, a kapcsolókulcsok és a hüvelyek valamint a kezelői kézibeszélő és az induktor. Az előfizető a készülékén lévő induktorkar megforgatásával hívta a központot. A kezelőnek hívást a központ lebillenő esőlemeze jelezte. Az előfizetők összekötése -a hívott felcsengetését követően- a zsinóráramkör 2 dugójának a megfelelő kapcsolóhüvelyekbe dugaszolásával történt. A beszélgetés befejeztét az előfizetői készülék induktorának ismételt megforgatásával jelezte az előfizető, amit a központ észlelt és bontotta a kapcsolatot.

Ausführliche Beschreibung

Az LB V/100-10 központ (korabeli elnevezései váltó vagy kapcsoló) a nagyobb falvak központja volt a telefónia korai szakaszában. A központ faszekrényes kivitelű, padlóra állítható és 1 munkahelyes. A központ kapacitása: 5 átmenő helyközi vonal, 100 helyi előfizető, 10 dugókapcsoló (zsinóráramkör). Kisvárosokban néhány ilyen központot szükség esetén egymás mellé állítottak. A helyi hüvelyek alatt még 10 darab hüvelyt szereltek, mindegyik központtal párhuzamosították, így átkérőként használták. A kezelő a kérdő dugóval a hívó hüvelyébe dugaszol, ha a kért helyi szám nem nála van, az összekötő dugóval az egyik átkérő hüvelybe dugaszol, azután felkéri azt a kezelőt, akinek kapcsoló mezejében a hívott állomás hüvelyé van, hogy az azonos számú átkérő hüvelybe dugaszolva hozza létre a kívánt kapcsolást. A nagyobb számú állomás indokoltá teszi, hogy az induktor helyett vibrátort, később váltóáramú áramforrást használjanak. Az induktor tartalékként használatos. Helyközi hívásjelzője a helyi előfizető jelzésével azonos, azaz a lapka lebillenése és a jelfogó berregése jelez. Szükség szerint a riasztó csengőt a jelfogó által zárt érintkező működteti. Ez a típus a telefonok szélesebb elterjedésekor már szűknek bizonyult (főleg az 5 helyközi vonal), ezért a rugalmasabb, korszerűbb vertikális központok vették át a szerepét. Forrás: Flaszik: Táviró és Távbeszélő Berendezések Bp, 1930, Tar: Híradástechnikai

Hálózatszerelő Szakmai Ismeretek I. Bp, 1965, amásy: Távbeszélő Gép és Kapcsolástan 1950,
Koczka: Helyi Távbeszélő Központok Kapcsolástan Bp, 1955

Grunddaten

Material/Technik:

Fa, réz, bakelit /

Maße:

HxSzxM: 750x660x1720 mm

Ereignisse

Hergestellt

wann

1910

wer

M.Kir. Posta Asztalos Műhelye

wo

Ungarn

Schlagworte

- LB telefonközpont
- kézi kapcsolású